

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Priloga : M. List s kalendarom Srca Jezušovoga
i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb.
bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota,
Kolodvorska ulica 128.
Cena oglasov: cm² 75 par,
1/4 strani dobi 20%, 1/2
strani 25% i cela stran
30% popusta za edno
objavo. Cena malih o-
glasov je: do dvajsetipet
reči 5 Din., više od vsake
reči pol Din. Med teks-
tom cm² 1.50 D., v „Po-
slanom“ 2.50 D. Takso za
oglas plača uprava i da
za vse oglase od 5% do
50% popusta pri več-
kratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Za krščansko šolo

Dvajsetoga maja je bila predložena Nj. Veličanstvi kralji posebna spomenica, v šteroj slovensko ljudstvo prosi svojega vladara, naj pri novom šolskem zakonu obdržijo šole svoje versko lice. Spomenico je podpisalo prek jezera slovenski občin i se tak lahko pravi, da je za versko šolo vse slovensko ljudstvo. Spomenica se v glavnom etak glasi:

Vaše Veličanstvo!

V zavupanji, v šterom smo se oprijali jugoslovanske države, se obračamo na Vaše Veličanstvo, v najresnejšoj zadevi: **vernavuk v šoli!**

Iz novin in nastopanja naši i pravoslavni püšpekovi sklepamo, da v ministrstvu prosvete vlada mišljenje delo cerkve v šoli nemogoče včiniti ali pa kočno močno omejiti. Nakonenje ministrstva je to, naj se vernavuk briše v višiji razredaj srednji šol, naj se šole, štere vodijo redovnicje i redovniki ne dovolijo, naj nosi brēmena za vernavuk v šoli cerkev i tak naprej.

Po vsej rečaji pa, štere smo čüli iz vüst Vašega Veličanstva znamo, da je takša sovražnost proti najsvetejšim želam naroda Vašoj plemenitosti tühinska, zato s punim zavüpanjom prosimo Vaše Veličanstvo naj se v šolskoj zakonodaji ohrani sodelovanje cerkve v šoli v dozdajšnjem obsegi.

Naslednji razlogi nas pa nagiblejo k toj prošnji:

I. Či naj bo država trdna i močna mora biti poštuvanje kraleske i državne oblasti globoko vcepleno v srca državlanov. Katoličanska cerkev vči, da je oblast kralov i držav od Boga i poštuvanje te oblasti je potrjeno v božoj zapovedi. I zdaj ravno, gda skušajo socijalistične i komunistične sile rüšiti spoštovanje do oblasti, je najbolje potrebno, da se že mladini položi v srca poštuvanje do vladara i države, ne pa, da bi država sama rüšila te čüt z brezverskimi šolami.

II. Krščanska vera je najbolje držala vküp pradede Srbov, Hrvatov i Slovincov, križ je družo vse naše dedeke v bojaj proti divjim Törkom i drugim neprijatelom našega naroda proti šterim so šli v boj z rečmi: „Za križ častni i sloboda zlato!“ Ali je nej dužnost šole, da to lepo složnost naši dedekovi prenese po mladini tüdi v zdajšnje rodove?

III. V teški časaj bo brano državo narod vzgojeni v tühi sv. Cirila i Metoda i sv. Save, ne pa tisti, šteri so od pravoga naroda odtrgani i ščejo zanesti nove kulturno bojne ideje v šolo i državo.

IV. Šola nema namena samo včiti deco, nego jo tüdi vzgajati. Šola mora navajati mladino na strogo spunjavanje dužnosti do sebe, do bratov i do države. I za takšo vzgojo nega bole trdni fundamentov, kak boži zakoni. Zakaj naj bi te zakone zdaj podirali?

Zato ne razmimo, zakaj bi se ravno država štela odtegnuti od

vzdržavanja verskoga včenja v šoli i to breme cilo prenesti na starše. Takša obremenitev starišov pripela samo do toga, da bo narod nerazpoložen proti državi.

V. Naš slovenski narod pa ma ešče poseben vzrok za to, da naj bo vzgoja v šoli verska. Omejeni smo med taljansko, nemško i vogrsko kulturo i podpirati moramo konči moralno svoje brate, šteri so šostali odzvuina mej naše države. Niti ednomi državniki ne bi prišlo na misel, da bi v krajaj, šteri tvorijo stražo za državo, vsiljavao notranje boje. Od vsej notranji bojov pa razdira najbolje kulturni boj, ar kala düšo narodovo do dna globočin.

Zavolo vsej tej razlogov si vü-pamo predlagati Vašemi Veličanstvi naslenje predloge:

1. Šolska vzgoja mora davati poleg znarosti tüdi düševno vzgojo značajov.

2. Vzgoja naj bo verska, vernavuk naj se nindri ne briše, nego vpela ešče v tiste šole, v šteri ga do zdaj nej bilo.

3. Vernavuk naj bo v šoli obvezen i včijo naj ga dühovniki ali za to sposobni i pooblaščeni učitelje.

4. Gde je več šol, naj država nastavi v sporazmenji s cerkvenov oblastjov samostojne katehete dühovnike.

5. Vučiteo naj bo tiste vereizpovedi kak je večina dece.

6. Verske oblasti naj bodo zastopane v šolski odboraj i korporacijaj.

7. Pravice takzvani privatni verski šol naj ostanejo. Že obstoječe

naj se ne ukinjajo, nove se smejo ustanavlati, či so za to izpunjeni vsi pogoji, spričevala na takši šolaj naj majo tisto vrednost kak na javni državni šolaj.

8. Starši naj bodo zastopani v šolski odboraj i korporacijaj.

To spomenico, štero je podpisalo nad štiri petine slovenski županov izročamo kak neposreden apel na svojega ljublenoga kralja v roke Vašega Veličanstva zavüpanj na reči proklamacije z dne 6. januara 1929, da je „prišao čas, gda med narodom i kralom nemre i nesmi biti več posredovalca“. Če bi Vaše Veličanstvo ešče moglo dvojit v jasnoj voli ljudstva zavolo šolstva, vdano prosimo, da Vaše Veličanstvo blagovoli narodi dati priliko, da s splošnim glasanjom izrazi svojo volo, kak je to navada v moderni državaj v tak važni pitanjaj, štera segajo do dna ljudske düše.

Kraleska zahvala ekspozituri prosvetne zveze v Soboti

Ekspozitura prosvetne zveze v Soboti je dobila od velikoga župana mariborskoga sledeče obvestilo:

Prosvetni zvezi v M. Soboti.

Njegovo Veličanstvo kralj je blagovolil izdati nalog, da Vam izrečem Njegovo iskreno zahvalo za udanostno brzojavko, katero ste mu poslali povodom najvišjega dovoljenja, da sme ljubljanska univerza nositi naziv Njegovoga Veličanstva kralja Aleksandra I.

Maribor, 22. maja 1929.

Veliki župan: Dr. SCHAUBACH

Blatonci

Pripovist.

„Ti šmentana nevala!“ so djali oča župan. „Tak sam čemerem ka nej nači! Ka pa te mislijo tej brezondarje, da mi ne vemo gasiti? Salamenski šküfkarje, nazadnje pritirajo svojo sprickajco ešče gda va s starov kriü pajala pri gorica! Naj samo vidijo posvet, pa se že plodijo s svojov sprickajcov okoli tak kak da bi samo oni meli to omelo.“

„Na, toga njim ne odpüstim!“ dene tüdi Jüri. „Te vole sam, da te koleke nazaj zvužgemo ka je ešče ostalo, da konči mi sami pogasimo. Vej je pa dnes sprickajca v redi, pa civi tüdi mammo. Brezondarje so pa samo telko prileteli k ognji, da so nam vse zmešali.“

„O ti moj Bog ljubleni!“ se oglašila Orša. „Tak sam se prestrašila, da mi ešče zdaj srce bije. Vej sam resan mislija, da sam v ogen spadnola. Balaž je pribežao k meni pa zakričao: Orša, za božo volo, si nej v ognji? Vej te pa iščejo tam pod porüšenim tramovjom!“ „Sin dragi, vej sam pa nej v ognji!“ sam njemi odgovorila. Tak sam se prestrašila, da sam mislija, da sam mogoče že na ovom sveti pa ne čütim več vročine. O ti moj Bog ljubleni! Komaj gda sam se včeknola v roko pa me je zabolelo, sam znala, de sam ešče na tom sveti, pa da sam živa pa sam nej v ognji pa se mi tüdi ne senja. O ti moj Bog ljubleni, kakša nevala je to!“

„Dnes večer bomo nadaljavali občinsko sejo, štero smo morali pretrgnuti zavolo toga nesrečnoga ognja.“

Dijak je pravo, da mora ogenj tüdi pred sejo priti!“ pravi župan obrnjen proti Jürji i Balaži i njima veli naj tüdi Brtalani i Antolini povejta, da zagotovo prideta k seji. „Dobo sam tüdi dve pismi, od tej si lejko že zdaj prvle nikelko pogučimo prle kak pride dijak k seji“ nadaljavle župan proti Jürji. „Stopi malo esi po Antolina pa si malo zgučimo“ pokimle župan Balaži na to pa stopi proti dveram i potegne tüdi Jurja za rokav.

„Jez dnes jáko od nikšega haska nemo, tak sam zosagana“ pravi Orša pa ide proti ograçeki s püšlom mrkevce, da bi jo presajüvala. Na lakti jo je malo nikaj srbelo pa gda je poglednola ka je, je vidla, da je nikelko obežgana. „O ti moj Bog ljubleni, leka sem sam resan v ognji bila?“ se je začüdivala pa se šlatala tüdi indri po teli, či jo ešče gde kaj ne peče.

V tom časi je prišao Balaž z Antolinom. „Lejko je kakša nevala?“ pita Antolin s strajom župana.

„Nikše nevole nega“, odgovori župan. „Dobo sam dve pismi, pa bi rad bio, da si od njih ešče pred večerom nikelko pogučimo prvle kak dijak pride k seji. Vej nej, ka bi se bojali dijaka, liki on nam li včasi tak kaj povej, da je bogše či si prvle tüdi sami malo kaj pogučimo. Edno pismo je nikaj od gimnazije, edno pa od Sreskoga.“

Ka nam pa te že pa lejko gimnazijo jemljejo?“ se prime Balaž skrbno za nos.

„Že pa?“ se začüdiva tüdi Jüri. Vej je pa to fajñ či mammo gimnazijo, kak nam tisti od gimnazije vsefelé

lepe slike hodi kazat pa vsefelé pripovedavat. Kak je samo tisto lepo od Marije pa od novoga grozdjovoga vina pa ka mámo mi sladko pa močno papriko, pa ešče kelko drügoga! Pa se v gimnaziji dosta vsefele takšega včijo, ešče od toga, ka mammo mi Novine.“

„Čakaj, čakaj naj župar přečte ka je vtom pismi. Trbelo de se znova izjaviti, da smo vsi za gimnazijo“ vujde Antolin Jürji v reč.

„V tom pismi nam lepo pišejo, da nam je gimnazija v istini potrebna ka že mi sami znamo, da je pa prej to ne zadosta či mi to samo znamo, nego moramo za gimnazijo tüdi kaj darüvati“ pojasni župan.

„To je pa drügo“ se prime za vüjo Jüri. „Dijak de včasi pravo, da je potrebno, da tüdi Blatonci kaj dajo, samo gde pa zememo, gda nemamo niti dinara?“

„To bo dobro, da si od toga pred večerom pogučimo. Od Sreskoga smo pa dobili pismo, da nas poziva, naj kem prvle grabe zakopamo pa močvirja odstranimo pa naj pazimo tüdi nikelko na zvünejšnje lice občine kakti na hiže, streje, plote i tak naprej, ar zdaj že či düže več tühincov hodi po našoj krajini i po ednoj nerednoj vesnici dostakrat celo krajino slabo obsodijo. Tevi pismi sam dnes dobo“, pravi župan i odloži pismi na sto.

„Što šmenta pa zove té tühinice knam?“ se razčemeru nikelko Jüri pa poprosi Balaža za bago.

„Močvare so se prvle ne mogle posušiti, či je pa do zdaj dešč šo“ se začne tüdi Balaž malo kregati. „Ka mo pa te zdaj podirali svoje hi-

že, pa zidali neven ka, pa delali neven kakše plote či bodo kakši kremežlavi tühinci k nam hodili? Ka pa fali mojemi ploti? Z borojce je spleteni, s kroplivami pa s trnjom fajñ zaraščeni, tak, da niti pišče skoz nemre. Kakše plote bi pa radi tej ljudjé meli v Blatoncaj? Či njim je nej po voli, naj pridejo, pa nam naj nove hiže pa nove plote napravijo“ je začno Balaž z rokami čiduže bole majütati.

„Mir ljudjé, tak lepo si pogučimo, pa te večer pri seji to naprej prinesemo“ začne miriti župan.

„Ka si bomo lepo gučali? Gimnazijo naj zidamo, hiže naj si nove zidamo, plote naj si delamo? To je že vse lepo, nego gde pa naj zememo za vse to peneze? Večer povemo pri seji, da je to za nas vse nemogoče pa amen. Drüge pomoči tü nega“, odgovori močno pa odločno Jüri pa si skopa malo bage iz Balažove pipe.

„Dobro, si pa večer pogučimo od toga“ se vda župan pa stane. V tom pa stopi notri poštar pa prinese eden brzojav za župana. „Ka pa je?“ si zgučijo vsi skoro v ednom hipi, gda župan odpira brzojav, ka v Blatonce redko gda pride. Župan čte: „Jutri, dne tega maja pridem uradno k županu v Blatoncih. — Veliki župan.“

„To je pa nikša nevala“ dene Jüri i se je tak zosagao, da je bago nakla vrgao, prajico pa šteo v vüsta devati.

„To ne pomeni dobro“ dene tüdi župan. Včasi trbe pozvati vküp sejo, nemo čakali večera, eden naj ide tüdi po dijaka pa že nikaj skončamo.“ (Dale sledi.)

Občni zbor zveze trgovski gremijov

Sobota je bila preminočo nedelo izredno počaščena, gda je mela zveza vsej trgovski gremijov iz cele Slovenije svoje redno letno zborovanje v središči naše krajine. Odlični zastopniki slovenskoga trgovstva so si izbrali našo Soboto tudi zato, da nas počastijo ob desetletnici naše združitve z velkov narodnov državov. Svoje zborovanje majo trgovci vsake leto v drugom mestu i mi smo nad vse veseli, da so se trgovci pri nas tako dobro počutili zato ka mine gotovo prve kakši 28 let, gda pride Sobota znova na red, da se bo vršilo zborovanje zveze palg' tu.

Trgovci so prišli ze v soboto zadvečara v našo Soboto ništerni z železnicov, večina pa z automobili. V soboto i nedelo smo vidli po Soboti lepe velke automobile iz Ljubljane, Celja i drugi krajov Slovenije. Trgovci so ne mogli prehvaliti naše gostoljubnosti. Zahvala ide predsedstvu soboškega gremija, da je bilo za goste vse tak lepo preskrbljeno. Vsi so meli prenočišča po hotelaj i privatni stanovanjaj. Sobočancom pa ide zahvala, da so zdaj že ponovno skazali tühncom lepo gostoljubnost. Vsi tej zastopniki trgovstva bodo raznesli širom Slovenije glas o lepom sprijemi v našoj Soboti i to bo samo v hasek Soboti i vsoj našoj krajini.

V soboto večer je bio za goste pripravljeni pozdravni večer pri Dobji. Navzoči so bili vsi odličnejši zastopniki naše Sobote med drugimi g. okrajni glavar, g. župan, g. bivši poslanec Jerič, zastopniki uradov, časopisov i skoro vsi domači trgovci s svojimi gospemi. Razpoloženje med gosti i domačimi je bilo tak prijateljsko i domače, da je večina ostala na mestu do štrte vore zajtra i vnogi z med njij so bili, šteri so spoj nej šli spat to noč.

V nedelo zajtra so si ogledali ništerne znamenitosti naše Sobote, vnoge smo vidli tudi v cerkvi pri božoj službi; ob deveti je g. župan Benko razkazao vsem trgovcom svoje tovarne za mesene izdelke, ob deseti točno se je pa začnolo zboro-

vanje v cveti čnoj dvorani v gradi.

Zborovanje je teklo v najlepšem rédi, ar so se v vsej važnejši točkaj zedinoli že na predkonferenci, štera se je vršila v soboto zadvečara. Odposlane so bile pozdravne brzovjave Nj. Vel. krali, min. predsedniki, ministri za trgovino i železn. ministri dr. Korošci.

Zborovanje je otvorilo zvezni predsednik g. Weixl, šteri je v obširnom govori omeno, da je vse naše gospodarstvo zašlo v teške prilike i da je neobhodno potrebno naj se trgovstvo kem bole poprire svoje stanovske organizacije. Omeno je tudi, da poklicnomi trgovstvi delajo precejšnja škoda razne zadruge, konzumi, krošnjari i tühinski potniki, ka se naj na primeren način z zakonom regulira.

V imeni oblasti je pozdravo goste g. glavar Lipovšek, šteri je omeno, da se naš človek že skoro rodi s šörcom i biciklom v roki. Naše ljudstvo je kmečko, ma pa tudi izredno veselje i sposobnost za trgovino. Naše prilike so teške, bilo je po vrsti več nesreč i tak je kmečko ljudstvo prisiljeno iskati si pomoč v trgovini, gda njemi zemla ne da vsega, ka njemi trbej.

Goste so pozdravili ešče župan g. Benko, zastopnik velkoga župana i zastopnika Trgovske i obrtne zbornice. Nato so sledila poročila odbornikov iz šteri se je vidlo, da je zveza precu delala i se vnogo borila za pravice trgovskoga stana.

Na konci so bile sprejete posebne resolucije kakti: Naj postane trgovska organizacija obvezna za vse trgovce; trgovina naj se dovoli samo trgovsko izobraženim osebam; davek na poslovni promet naj se ukine; pri odpiranju i zapiranju trgovin, naj bodo za vesnice inačise odredbe kak za mesta; min za pošte naj nikelko zniža paketno poštnino; nakupnina za zemlo pri železnici za lesne trgovce i. t. d. naj se zniža; napeljava telefonov naj grata falejša i se razgovori paušalirajo v okolici 25 km. i naj se dajo posebne vozne olajšave trgovskim potnikom. Vsi sklepi gremija so bili soglasno sprijeti. Opodne je bio pri Dobrajai banke i zadvečara so se z železnicov i automobili v najlepšem razpoloženju odpelali proti svojim domom.

Sobota je pa z lepim sprijemom i gostoljubnostjov znova vnoge pridobilo.

Prisrčen sprijem našega romanja

Bled

V ponedelek zajtra nas je v naj večšem dežji odpelao naš vlak proti Bledi. Pri Vintgari je dešč že natelko henjao, da je izstopilo prek 370 ljudi i šlo peški skoz Vintgar na Bled. Kak so se čudivali naši ljudje vintgarskim pečinam i šumenji bistre zelenkaste vode, štera je tak čista, da v globočini šest metrov človek lahko ešče vsakši kamenček vidi. Triglav i vsa lepota planin okoli Bleda je pa bilo na našo žalost vse v megli, tak da smo niti od daleč ne spoznali tistoga lepoga Bleda, kakši je v istini. Brez nesreč smo se prepelali v čunaj na otok gde smo meli sv. mešo predgo so pa opravili martiniški ravnatelj g. Radoha. Potom smo pa znova seli v čune i se pelali pred kraleski grad.

Kralico bomo vidli!

Je zašumelo med našimi ljudmi. Vse je gledalo proti gradi med zelenjom i rožami. Kraleske straže v lepoj sivoj obleki z redečimi lačami so mirno gledale na naše vnožine, štere so se gibale proti gradi. Moški i vnogo žensk na sühom velka vnožina pa v čunaj na jezeri je čakalo, da se prikaže kralica v gradi.

Samo ednok se odprejo dveri i v svetlo sivkasto obleki stopi s smeječim obrazom pred nas naša kralica Marija. Živijo kralica! Bog živi našo kralico! je vrel iz jezero naši grl. Poleg nje je stopo mali prestolonaslednik Peter, šteri se je vojaško postavio i salutirao našoj vnožini na roke je pa vzela maloga Tomislava, šteri je veselo majütao z rokičov i pozdravlaio naše romare.

Obed i pozdravi na Bledi

Neba nas je jako blagoslavlala na Bledi. Od kraleskoga grada smo komaj vušli pod streje, tak je začno dešč iti. Tu je bio že pripravljen obed za vse romare, šteroga je naročo za nas na obl. stroške oblastni komisar dr. Natlačen. Ves čas je bio od Ljubljane naprej z nami tudi naš

dr. Slavič na Bledi pa tudi domači plebanoš i župan, šteri je naše romare z muzikov lepo sprijao i pozdravo.

Dr. Slavič i dr. Natlačen sta v lepi dukši govoraj pozdravila naše ljudi za ka sta se njemi zahvalila i odgovorila g. župnik Baša i profesor Pavlič. Zadvečera se je vreme majčko zbogšalo, tak da smo lepo prišli na železnico i se odpelali proti Ljubljani.

Liubljana nas je materinsko sprijela

Bili smo genjeni, gda smo zaglednoli na ljubljanskoj postaji v večerni vörj prezvišenoga püšpeka ljubljanskoga, g. velikoga župana, g. mestnoga župana i vnogo odlični ljubljanski osebnosti ravnatak zastopnike vojske, da nas sprimejo i pozdravijo. Z muzikov smo šli v lepom dugom redi po mestu, gde so nas jezere vnožine veselo i glasno pozdravale. Vse, ka nam je pokvarilo vreme, nam je popravo te lepi sprijem, kakšega smo nej čakali.

Tü smo lepo prenočili i si v tork pred poldnevom ogledali Ljubljano. Pred prešernom smo položili lepi venec, posebno odposlanstvo, v šterom so bili župnik g. Baša, urednik Novin i zastopniki naši občin se je pa šla zahvalit g. mestnomi županu dr. Puci, gde so se vsi podpisali tudi v zlato knigo, g. velkomi župani i prezvišenomi g. püšpeki za vso püjaznost i naklonjenost, štero nam je izkazala naša slovenska prestolica bela Ljubljana.

Zadvečera ob pol tretjoj vöri smo meli večernice v frančiškanskoj cerkvi, potom smo pa zadovolni zasedli naš posebni vlak i se z najlepšimi spomini odpelali v našo krajino, želeč, naj tudi vsi tej šteri so nas tak lepo sprijali, pridejo augusta meseca k nam, na našo proslavo, da tudi mi nje sprimemo tak kak nam to slovanska gostoljubnost veli.

• F. S. Finžgari

Strici

Zadnja je šla k stoli sneha. Lepa se je sükala med svati pa za vsakega je mela pripravno reč. Gdekoli je ne bilo kaj v redi, vse je popravila; prinesla tanjer, predstavila kupice. Či se je poškalalo falaček krüha na tla, ga je Lucija spoštljivo pobrala. Vse oči so jo sprejavale, hvalile, božale.

Za dverami pa je stao Šimon, sredi zime goloroki, da so se njemi svetili beli rokavje. Zadovoljen smej njemi je obkrožao vüsta. Gda se je naslonio na zadnji vögo stol, njemi je namigno Zaplaznik:

„Znaš ka, vseedno je Gašpar ne slabo prebrao.“

„Sama skrb pa dvorba je.“

„Na takši den se človek razodene,“ njemi je proroküvao Šimon

Med svati je bio edini Mihor, ki se njemi je zasmej rezao globše pa globše v lice. Bio je družban, plesao je, da je delao veter pa so ga vsi čüdeč se gledali.

Vendar ga je zgrabilo, da se je skrivoma vkradno iz svatovskoga štima v malo hižo: Seo je na posteo, si podpro glavo pa gledao pred sebe, „Vse zija v njo.“ Ka sem jaz,

ki sem telko pretežno na grüti? Nikaj! — Pa oča! Lastivne hčeri ne bi tak gledao. O, doto, doto! Ne henjam! — Niedoňji babi ne bom za živinčel!“ Šo je med goste. Prav te je srečao očo, te ga je z laktom dregno: „Cisto prava bo za nas — Lucija,“ ga je nagovorilo. Mihor pa je zmigao z ramami, prijaio deklino, ki je šla mimo, pa šo plesat.

Oča je za megnjenje nagrbao čelo pa zamrmrao: „Kak sem ga presodo, takši je!“ Pa je začno s sositom gučati, kak živini cena kaple.

Na polnoč je šlo. Svati se so pozvali za doma tudi tiste, ki so ne meli svatbenoga oblaciła, da bar nekaj okusijo. Iz vesi pa ešče od sositni krajov so se nabrali dečki, tak da je bila prava stiska. Vsi so jeli pa pili do sita i po miloj voli.

Gda je vdarilo polnoči, sta prišli posnehajla pa Lucijina krsna botra. S skrivnostnov slovesnostjov sta prosili od gospodara klüč od sobice, kama so zložili Lucijino balo i gde je bila določena spalnica za mladoženca. Botra pa posnehajla sta za sebov zaklenoli. Dekle pa ženske so nalükavale okoli dver, ki so se ne odprle celo vöro. Ob ednojso se odprle dveri na stržaj. Dve sveči sta gureli kre bogeca pa malo razsvetli sobo.

Vse se je čudivalo. Skoro do prosnik so kipele bele blazine. Dekle so nihale svoje plesce pa priše gledat. Tüdi Boltežar je gledao; obraz se njemi je zresno, stiskao je vüstnice. Stisnolo ga je za srce, ka bi zakričao. Zbežao je od ljudi; za štalami se je seo v kot.

Po rami ga je potepkao Mihor. „Mihor, jaz ne prenesem, jaz bom šo!“

„Nikam ne boš šo. Za hlapca joj boš.“

„Idem, idem,“ je cepetao z nogami kak čemerasto dete.

„Jaz pač — ti pa ostaneš,“ je djao Mihor.

„Mihor, ne draži me!“ Boltežar je zgrabio brata za rame pa ga trosio. „Da boš znao, ešče nojco odidem. — O, Lucija!“

„Če si ne baba, mi daj roko!“ Brata sta si stisnola desnici.

„Ti ne veš, da mam že najano sobo v rüdniki v Lepoj njivi. Vütro odidem. Boš šo z menov?“

„Ne vütro! Zdaj včasi odiva.“

Mihor je stisno bratovo roko krepkejše.

„Če si moški, idi pa si zveži, ka maš. Zvežem si ešče jaz — pa vržem skoz okno. Pod hižov je tmica,

nikoga nega tam. Ti počakaj pod oknom.“

„Sam Bog te mi je dao za brata!“ je stiskao z obema rokama Boltežar Mihorovo roko pa včasi odišeo okoli vogla i se je hitro zgübo med svatami v malo hižo.

Mihor je šo ešče ednok na plesišče. Veseli je bio, gda je posvatbica plesala s svojim dečkom, ki je prišeo naglejüvat. Zgrabio je Zaplaznikovo deklö pa se zakado ž njov v vrtelec. Tak je pribijao na pod, da so vdarci preglüšili glas trompete.

Medtem si je Boltežar vezao za pot. Gda je vzeo šopek s krščaka, ga je dugo držao pred sebov. Lucija njemi ga je prikapčila. Položo ga je na sto — ešče se je ne mogeo odtrgati od njega, dokeč si ga je ne pritisno na vüstnice. Zasükao ga je pa djao med obleč.

Gda je Boltežar stopo v preklit, je Mihor prijüvkao s plesicov mimo. Na pragi sta se brata srečala pa si z očmi dalä znamenje.

***

Trda noč je ešče bila. V zvezdnatnoj vedrini sta se paščili dve čarnivi senci sredi snegá s Podloga v dolino. Na bregi je lajao lisjak pa se čemerio na trompete, ki so se glasile s plesišča. (Dale.)

NEDELA

Po risalaj druga. Evang. sv. Lukača
14, 16-24.

V tisti časaj, pravo je Jezuš Farizejom priliko eto: „Niki človek je pripravo veliko večerjo i pozvao je vnoge. I poslao je slugo svojega ob vñri večerje povedat povablenim naj bi prišli ar je že vse pripravleno. I začnoli so se vsi po redi izgovarjati. Prvi njemi je pravo: Kūpo sam marof i moram ga iti gledat. Prosim te, zagovori me. I drugi je velo: Pet jarmov jūncov sam kūpo i idem je probat; prosim te, zagovori me. I drugi je pravo: Oženo sam se i zato nemrem priti. I gda je nazaj prišo sluga nazvesto je vse to gospodi svojemi. Teda se je razsrdo hižni gospodar i velo slugi svojemi: „Idi hitro na ceste i vulice varaške i pripelaj se nevolne i slabe, slepe i plan-tave. I sluga je pravo: „Gospodne, zgodilo se je kak si velo i ešče je mesto.“ I veli gospod slugi: „Idi na poti i med prelaze i prisili je naj pridejo, da se napuni hiža moja. Povem vam pa, da nišče od tisti lūdi, šteri so bili pozvani ne pokusi večerje moje.

*

Navuk: Prevelke posvetne skrbi so pogūblenje za dūšo.

Murska Sobota

— **Matura na našoj gimnaziji.**
Letos bodo obprvim maturirali dijaki na našoj gimnaziji. Osmo šola je s tem tjeđnom završila svoje redno včenje i okoli 7. junija se že začne pismena matura.

— **Lepa zmaga naše „Mure“.**
V nedelo zadvečara se je na igrišči Ilirije v Ljubljani vršila borba med ljubljanskov družinov hazene „Ilirio“ i našov „Murov“. Dobro izvežbane igralke „Mure“ so premagale ljubljank v sijajnoj zmagi 12 : 2. S tem da je naša „Mura“ že premagala mariborčanke, ki so bile državne prvakinje, si je priborila mesto, da lahko igra za državno prvenstvo. Mi našim hazenašicam iskreno čestitamo, ar s tem tūdi najlepše predstavljajo sveti našo Soboto i vso našo krajino.

Slovenska krajina

— **Vekše število sezonski delavcov potrebuje francusko društvo za imigracijo,** zato se naj naši lūdje ne bojijo, da iz kakšega koli zroka pri deli nebi prišli na red. Nemci so precu obečali i pobrali iz večine delavce, šteri znajo nemški govoriti, za zdaj so pa z jemanjom novi delavcov henjali.

— **S kem bi si streho dao pokrivati?** Z nika drugim kak z RATAKOLOVIM cementnim ciglom.

— **Zahvala.** Gremij trgovcov v M. Soboti se prirsčno zahvaljuje Zvezi trgovski gremijov i zadrug iz Ljubljane, da so v tak lepom številu obiskali naše mesto i s tem počastili naše trgovstvo, i vso našo krajino.

— **Prekmurska banka d. d.** je počela na podlagi sklepov občnega zbora z dne 29. novembra 1928 z zamenjavo starih delnic v nove v razmerju 5 : 2 ter prosi lastnike starih delnic, da iste čimpreje zamenijo v nove.

— **Novi plebanoš v Turnišči.** Plebanoško mesto v Turnišči je višja cerkvena oblast po-

delila velečastnomi gospodi Jožefi Hauki kaplani v Dolnoj Lendavi. Turniška fara kliče svojemi novomi dūšnomi pasteri: „Bog Vas sprimi!“

— **Kakše življenje, takša smrt.**
24. maja je bio od žandarmerije pri pobezi streljeni v šumi nedaleč od Trej mlinov Jožef Vratar iz Lendavski gorici, znani prijatelj lūdskega blaga. V preminočem pa tūdi letošnjem leti je bilo po redi precu kraj včinjneni v okroglini Lendave. Nikelko časa so se te kraje vršile v našoj krajini, po tom je pa tū mir gratao i se je kraj nolo na Vogrskom ob našoj mejni. Tak so bili lani po vrsti okradjeni Jožef Žerdin iz Lendave, šteromi so odnesli vino, žganico i pūkšo, Franci Zver iz Lipe vino i žganico, Nedeljko Vendeli iz Lendave žganico, Franci Unger iz Lendave precu masti. Našoj žandarmeriji se je telko posrečilo, da so zvedli, da vodi te kraje Jožef Vratar iz Lendavski gorici v družbi z drugimi lūdmi, nego Vratara je ne bilo mogoče zgrabiti. 16. julija lanskoga leta je k sreči vroke prišao žandarom Jožef Šömen iz D. Lendave, šteri je bio v Maribori obsojeni na 8 mesecov teške ječe i na tri leta prisilnoga dela, Vratari se je pa znova posrečilo vujti. Prikazao se je cilo v Soboti, gde je kavarnara Meolica teško rano, potom pa znova vujšao i je včino ešče precu novikraj. Lendavska žandarmerija je nazadnje najšla njegovo skrivališče pri Štefani Huzjan v Lendavski gorici. Tū so najšli nikelko blaga i škeri za odperanje. Huzjana i njegovo žano Gizelo so zaprli Vratara so pa li nej mogli dobiti.

22. maja je bilo vkradjeno v Petešovci pri Völgviji raznoga blaga i penez v vrednosti do 6000 Din., 24. maja je pa Jožef Biki iz Trej mlinov najšao v šumi nedaleč od vesi čudnoga človek pri kúpi nekšega blaga. Gda ga je pitao, ka dela, je tūhinec odgovoro, da vrane išče nato je pa cilo ponūdo Bikiji naj kúpi pūkšo. Biki se ga je nikelko bojao zato je odišao nazaj v ves, tam neznanu župani župan pa včasi žandarom šteri so v najkračšem časi bili na biciklaj pred šumov.

Iz vesi so pozvali žandarje ešče par moškov s pūkšami i tak so vsi vkúp lepo razvršteni šli proti mesti, gde je Biki vido tistoga tūhince pri kúpi blaga. Samo ednok so ovarali mesto ednoga tūhince tri lūdi, šteri so vsi začnoli bežati, gda so ovarali žandare i je eden cilo začno strelati nazaj, tak da je bio ranjeni Varga v nogu nikelko pa tūdi župan i njegov pes.

Žandarmerijski narednik g. Vajda je nikelkokrat zakričao za bežeci-mi: „V imeni zakona stoj!“ dukeč je nej prijao za pūkšo i strela. Zavado ie Vratara v šinjek, tak da je na mesti mrtev vkúp spadno, zgrabljeni je bio potom ešče Štefan Trajbar tretji je pa pobežno.

Vratar je bio komisiji pregledani i zakopani, Trajber pa izročeni sodišči.

Tjedenski glasi

— **Blaženi Don Bosko.** V nedelo, 2. jun. bodo sveti Oča Pij XI. v cerkvi sv. Petra v Rimu proglasili Don Boska za blaženoga. To je tak velki dogodek, da ga lahko zovemo za svetovnoga. Ves svet, gde je D. Bosko-vo ime poznano je srčno čakao na te veseli den. Zato je ne čudno, ču se je za romanje v Rim za to nedelo priglasilo vno go stozeter naroda iz vseh krajov sveta. Naši lūdje, šteri so meli več let nazaj „Marijin list“, „Kalendar“ ali „Salezijanski Vestnik“, dobro znajo što je bio Don Bosko. S kakšim veseljom so n. pr. čteli v Kalendaru življenje Don Boskove matere Margete. Vsem drugim pa na kratko povemo, da je Don Bosko bio eden izredno sveti, od Boga odebrani duhovnik v Turini na Taljanskom. Glavno njegovo delo je, da je ustanovio Družbo Salezijancov, to je, re-

dovnikov, šterih poglavitna skrb je, vzgajati moško mladino vsake vrste, to je, dijake gimnazije, dijake meščanskih, trgovskih, obrtnih šol, deco iz lūdske šole, pa tūdi akademike. Po veliki varašaj pa posebno zapuščene dečke. Zvun toga je Don Bosko šteo, naj njegovi Salezijanci delūjejo med lūdstvom za rešitev dūš vsešerom brezi izjeme posebno v misijonaj. Ustanovio je tūdi sestre (nūne) takzване „Hčere Marije Pomocnice“. One vzgajajo deklice, majo šole pa tūdi bolnišnice. Mro je Don Bosko l. 1888. Naša krajina se posebno veseli toga dneva, gda je Don Bosko dosegao tak veliko čast. Gospodje v Martinišči so njegovi sinovje. Boža previdnost jih je pred 20 leti pozvala v Turin, gde so dovršili šole. Zdaj delajo med našov mladinov in lūdstvom. Bog daj, da bi se Martinišče moglo kak najbolje razviti že to leto.

— **Velesejem v Ljubljani** se vrši letos od 30. maja do 9. junija. Razstava bo v glavnom obsegala splošni del, raztava pohišiva, poljedelski strojov, higijenska razstava, automobilka, radio razstava i razstava meščanski šol, po tom perutnina, zavci i tak naprej. Poleg so ešče posebne skupine belgijska, braziljanska i italjanska. Posebno bogata obeta biti razstava pohišiva i poljedelski strojov. Za vse obiskovalce velesejma je dovoljena polovična karta. Na domačoj postaji se kúpi cela karta do Ljubljane, štere se v Ljubljani nesmi oddati, na velesejmi se pa dobi legitimacija.

— **Slovesnosti v čast sv. Vav-lavi na Češkem.** Na Češkem slavijo letoš jezeroletnico smrti češkoga kralja Vavla. Proslave v te spomin trajajo cele tri mesece i eden najvešči i najlepši del tej proslav bodo gotovo dnevi od 1. do 8. julija gda trajajo orlovski dnevi. Sv Vavla je bio pobožen češki vladar i zato slavi to cela češka država ne glede na to kakše vere je što, kakšega političnoga mišljenja ali kakše narodnosti. Pri toj proslavi so se združile vse stranke i vse narodnosti, ešče češki Nemci slavijo te spominske dneve.

Najvešče i najlepše slavnosti bodo za časa orlovski dni i v tom časi idejo tūdi vnožine iz naše države na Češko posebno ešče iz Hrvatske i Slovenije pa tūdi iz naše krajine. Zberejo se v Pragi te dni društva i telovadci iz celoga sveta. Vožnja ta i nazaj pa hrana za osem dni košta 750 Dni i se mora vsakšči, šteri želi iti priglasiti najkesej do 10. junija Orlovskoj zvezi v Ljubljani i včasitūdi peneze poslati. To je tak lepa prilika da nikomi nede žao šteri se za te dni odloči i odpotuje v zlato Prago na češko.

— **Preganjanje vere v Rusiji** se nadaljavje nego kak se vidi brez posebni uspehov! Bolševiki so napnoli vse sile, da zlomijo med prostim lūdstvom versko življenje, nego vse zaman. Čiravno so vse bogše ruske duhovnike spozaprli ali spomorili, katoličanske duhovnike i misijonare pa sploj prepravili, čiravno je vsa šola i vsa oblast v bolševiški rokaj, proti veri itak nemrejo dosta včinoiti. Tisti šteri so nej meli prilike spoznati krščansko vero si ustanjavljao nove vere, štere so pa vse nasprotne bolševizmi ništerne cilo včijo, da je bolševiška oblast zišla iz pekla i jo morajo na vsak način vničiti. Versko življenje se širi tūdi brez duhovnikov i mesto da bi si z brezverstvom vzgojili bolševiki pokorno čredo, kak so to sami mislili, si vzgajajo samo nasprotnike.

— **Puniša Račič pred sodiščem.** Preminoči pondelek se je začnola glavna razprava proti Puniši Račiči kak glavnomi krivci i Dragotini Jovanoviči i Tomi Popoviči kak njegovima sokrivcomi zavolo vmora zvrščenoga v narodnoj skupščini 20. junija lanskoga leta. V sodnoj dvorani je okoli 28 advokatov zagovornikov i nad 30 novinarov tūdi iz drugi držav. Gda je žandar pripelao v dvorano Punišo i žnjim obtoženiva bivšiva poslanka, je državni pravdnik prečto

tožbo, ka je trajalo duže kak edno vöro. V tožbi se navaja, da je Puniša dne 20. junija preminočega leta strelao v narodnoj skupščini i s tem vmoro Pavla Radiča i dr. Basaričeka, rano je pa Grandjo, Pernara i Stjepana Radiča, šteri je sledi tūdi mro ne ravno zavolo tiste rane nego zavolo cukrne boleznici, kak so to izjavili doktorje. Drugiva dva Jovanoviči i Popoviči sta pa obtoženiva, da sta govörla, da bota sama strelala ču toga ne včini Puniša.

Puniša je obtožbo mirno poslūšao i izjavio, da je v glavnom vse prav ka je zapisano. Na pitanje, zakaj je strelao na Pernara, je odgovoro, da zato ar ga je Pernar žalo i je ne šteo reči nazaj vzeti. Na druge je pa zato strelao, ar je vido, da so ništerni revolvere naprej jemali i se ie teda šteo samo braniti. Radiča pravi, da je nej meo namen streliti i ga je samo po nesreči zadeo ravnotak Basaričeka s šterim sta bila cilo velikiva prijatela. Razprava bo trajala gotovo celi tjeđen prvle kak se pove obsodba ar bo prvle kak zvrši 30 advokatov svoje govore trajalo že precu časa.

Razne novine.

— **Strela vmorila 24 glav živine** v Veljki pri Maribori. Pastirica je gnala med dežjom i grmlajcov čredo živine, štera se je vkúp stiskavala i bežala proti ednomi jeliči, gda se je samo ednok zblisnolo, zagrmelo i vsa živina je ležala mrtva nakli. Bilo je 6 krav, 16 ovc i 2 kozi. Posestnik Potočnik trpi za toga volo precu škode.

Doma i po sveti

— **Konferenca Male antante,** štero tvorijo naša država, Češka i Romunija se je vršila pred kratkim v Belgradi. Trije zunanji ministri tej trej držav, za Češko dr. Beneš, za Romunijo Mironescu i zastopnik našega ministra dr. Kumanudi so si potom ogledali razne kraje naše države posebno Dalmacijo. Vsi trije državniki so s svojimi razgovori popunoma zadovolni.

— **Novi austrijski kancler** Streeruwitz je prevzeo svoje novo mesto, med tem časom se pa nahaja stari kancler dr. Seipel na potūvanji po sredozemskom morji.

MOTORBIKL

Puch, tipa 27 novi 175³
za dve osebi, se oda za

Din 6500.—

A. Kosec, Maribor
Državna cesta

Organist i cerkvenik

cecilijanec, koroški begunec, z 15 letnov praksov, oženjen i išče primerne službe. Zmožen je voditi vekše pevske zборе, ma posebno prakso za včenje ljudskoga petja. Sprejme obednim tūdi občinsko ali posojilniško tajništvo ali pošto. — Opatiti v uredništvu NOVIN.

Zastopnika

agilnoga išče velika zavarovalna družba, ki sklepa zavarovanja vsej vrst za okraje M. Sobota, Gornja in Dolnja Lendava i Beltinci. Ponūdbu z navedbo zdajšnjega delovanja i referencami je poslati na upravo toga lista pod „Zanesljiv.“

Prekosnice.

V šoli. Kaplan pita dete: „Zakaj prosimo samo vsakdnešnji krūj v očanaši, ne pa za ves tjeđen?“ Dečak odgovori: „Zato ne, ka bi pisnivi pa trdi gratao!“

Zmèro se je. Pijanec je na smrtnoj posteli proso vodo, rekši: Pred smrtjov se mora vsakši zmiriti s svojimi sovražniki!

Trdo meso. Inaš je proso v mesnici trdo meso. „Zakaj pa trdo?“ je pitao mesar. Pravo je inaš: „Ci je meso mejko, te mešter pa žena sama vse pojejta pa menè nikaj ne dojde.“

Cene

Silje. Dežč v maji i zdaj nekoliko toplejše vreme je jako dobro oplivalo na rast silja. Po celoj državi se obeta letos jako dobra letina silja i to je včasi vplivalo tudi na cene pšenice, žiti i kukorici. Komaj se je malo poživilo kùpvanje i odavanje pšenice, ljudje so radi bili, da lahko konči za 250 Din odajo meter pšenice, že je spadnola cena na 230. Siromak kmet nigdar nemre priti do zaslužen penez. Cene so zdaj: baška pšenica 235 do 237 Din., banaška 239 do 232 Din. Kukorica 245 do 248 Din.

Belice se izdak dobro držijo prinase kupujejo po 80 i 90 par splošno po Sloveniji 1 Din. Cena je ešče precij dobra za zdajšnji čas, to pa zato ar je letos precij menje belic kak lani v tom časi.

Grah. Lanska sùšava i slaba letina za različne vrste graha je to blago precij podrakšala. Za grahe navadne niske vrste se plačuje ešče izdak 5 do 8 Din. za visike vrste pa 7 do 12 Din. Za fine graje, šteri se sadi za jesti v mošnjicaj se je plačivalo 20 do 40 Din za kilo. Graha med ljudstvom že nega dosta, zato so cene črstve, letos pa obeta, da bo letina precij bogša ar je bio v jako pripravnom časi posajeni. Grah bi lahko tudi našoj krajini prinašao lepe dohodke, pa ešče vse premalo pazimo na to, da bi sadili samo bogše, posebno bele vrste graha, šteri ma najbogšo ceno.

Umetna gnojila na drobno (vreče 100 kil); čilski soliter 350 D., vapneni dušik 280 Din., rudninski superfosfat 94 Din., kostni superfosfat 125 Din., Tomažova žlindra (18 1/2%) 124 Din., kalijeva sol (40%) 170 Din. Po rodninskom superfosfati močno spitalvejo posebno za hajdino.

Živina Lanska sùšava i močna zima je precij živine spravila iz naših štali i zdaj se čuti da je živine malo i so cene črstve. Cene v Maribori i Ptuj: junci debeli 9-50 do 11-50 D., biki za klati 7-50 do 10-50; svinje 10 do 13 Din vse živa vaga.

Prve tri mesece se je izvozilo iz naše države 580 vagovov pšenice v vrednosti 15 milijonov dinarov.

— Vse bolečine zob i glave odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmu, smicanji, prehlajenji, išiasi, bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnoj Lendavi.

Vajenca za gostilno
iz boljše hiže iščem.
Gostilna Bánfi.

Deklo

za vse delo pri hiži i za polsko delo, staro od 16 do 26 let sprimem včasi. KOLER JANOS Nemčavci.

Barve, laki, firneži

broci, pinzelni, olje i laki za bicikle i šivalne mašine dobite po fal cenij v specialnoj trgovini nasproti židovske cerkve Murski Soboti.

Najboljši cement,

vapno, deske itd. odava po najnižijoj cenij VEKOSLAV BRATINA, Križevci pri Ljutomeri. Odpro sem tudi podržnico v Veržeji št. 5. pri A. Auer i se dobijo zdaj stalno tam tudi cement, deske i cementne cevi vsakovrstne.

Vsaksi kaj najde

Kelko bi si trpljenja, časa i brige prišparali, če bi znali kak malo penez trbe za to, da si nakùpite dosta toga ka vam vsakši den prinaša vnojo haska i veselja. Vsakši den nastanejo

novè udovite iznajdbe

vsej vrst predmetov za dnevne potrebščine. Trbe samo da ednok pregledate veliki ilustrirani modni cenik svetovne razpošiljalnice.

H. SUTTNER

Ljubljana, št. 945.

i začudite se, kelko je predmetov, šteri so tudi Vam potrebni, pa jih niti ne poznate. Poleg toga najdetè v tom ceniki velki izbor odevke, hižni i toaletni predmetov i potreb. za vsakšo priliko.

Cenik dobite brezplačno če pošlete ešče dnes svoj adres na tvrdko H. SUTTNER.

Sprejme se v večjo trgovino

pomočnik

ki je izučen v mešani stroki in ki je zmožen slovenskega in magyarskega jezika. Podrobnije se izve v trgovini HAHN M. Sobota.

Vsakovrstne

surove in svinjske kože
kùpùje po najvišij dnevni cenij

FRANC TRAUTMANN
Murska Sobotka Cerkvena ul. 191.

MALO POSESTVO

ki obstoji z 2 oralna zemle, hiža z 2 sobi, 1 kùhnja, 1 klet, gùmla, štale, levovje, sadovnjak se takoj proda s celim inventarom v SREDNJI PETANJCI. Hiža je na glavnoj cesti št. 66.

Gramofoni i plošče

proti takojšnjemij i dugoročnomij odplačili.

Vaši najpriljubljenij umetniki i naše ljudske pesmi samo na ploščaj

EDISON, BELL, PENKALA
Zagreb, B-cesta 35.

Kùpijite domače proizvode!
Zahtevajite kšenki naše kataloge!

Umetnost zdrava postanoti i ostanoti

se posreči vsakšoj deklini, ženski i moškomi, če upotrebljavie doli navedene preparate, šteri se proizvajajo po receptaj izkušeni skoz 32 let i so zavolo toga popunoma neškodlivi.

Protij vsem kožnim napakam:

Fellerova kaukaška Elsa pomada za obraz, čuva tudi kožo, obnavla i pomlađuje hrpavo, razpokano i lùknjčavo kožo obraza šinjeka i rok. Odstranjùje sojedice, lišaje, njeno hitro delovanje proti sunčnim pegam naravnost iznenadi. Najbole očuva od posledice vetra, vlage, praha i sopare. Eden lonček 12 Din. Mladeniško sveži i zdravi izgled davie Fellerovo Elsa lilijino mleko. Glažek 13 Din 20. dete navdušeni. Eden zavojček 3 Din 30.

Za gojitev vlasij za ojačanje i pospeševanje bujnije rasti vlasij, za sprečavanje lùskin, izpadanja vlasij i prerane serosti se rabi Fellerova jaka Elsa pomada za rast vlasij (Tanohina pomada). Obdržij vlase mehke i gibke. Eden lonček 12 Din, nadale Elsa šžampon za vlase, krepi, osvežijuje i prehranjùje vlase, 27 Din 50.

Za pranje vlasij i glave kušajte ednok Fellerov prijatno dišeči Elsa šžampon. Vi bovo Elsa lilijino mleko. Glažek 13 Din 20. dete navdušeni. Eden zavojček 3 Din 30.

Po pošti za probu 2 lončeka edne ali po eden lonček oboj Elsa pomad s pakivanjom i poštinov vred 40 Din, samo če se penezij napreje pošlje, ar po povzeđij košta poštnina 10 Din več.

Fellerove Elsa žajfe lepote i zdravja. Elsa lilijasta, žučakova, glicerina, boraksova, katranova i Elsa žajfa za britje, za probu 5 falatov na izbiri 52 D. Naroči se točno na **EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA CENTRALA 146, HRVATSKA.**

Pozor!

Či ščete meti dobro koso, te kùpijite samo

Acier de Svede

K. M.

koso iz pravoga švedskoga ocla. Edina razprodaja za Prekmurje in Medžimurje. Slamorenice iz sombatselske tovarne Pohl i sinovi, so stalno v zalogi.

Tivadar Franc, železna trgovina
Dolnja Lendava.

Močne mišice, zdravi živci,

redna dnevna skrb za telo je najbogša proti betegom. Zato so že naši dedeki meli stalno v hiži i z haskom dnevno rabili izproبانo domače vrstvo i kosmetiko Fellerov prijatnodišèci „Elsafluid“.

Rabi se odznotra i odzvína Fellerov „Elsafluid“ i čuva od prehlajenja i zastrupljenja, ar je ravnočak desinfekcijsko sredstvo i kozmetika za roko, lica, zobe, vùsta i zavolo toga dober tudi proti gripi. Pomešani z vodov se lahko rabi za grgranje i odstrani kaše i zamukljenost. Dobi se po apotekaj edna pokusna kantica 6 Din, dvojnja 9 Din, velka špeciálna 26 Din. Po pošti, konči eden pak, šteri ma 9 pokusni. 6 dvojni ali dve velke špeciálne kanticke samo 62 Din. Trije takši paki samo 139 Din s poštov i pakivanjom. Naročila trbej nasloviti natančno na

Eugen V. Feller

lekarnik

Stubica Donja

Centrala 146. Hrvatska.

Kak dobro vrstvo za želodec, naročite tudi obednim Fellerove Elsa pitule. 6 škatulic 12 D in.

Podpirajite „NOVINE“!